

November- och decembervandringar 2024

Vällingasjön 7 november

En vandring i Sjöriket

Nu har vi kommit in i november månad. Kanske den mörkaste och tristaste månaden på hela året. Men vad går upp mot att vandra med ett gäng friskusar i Sjöriket?

Vi var 17 SPF-are som tog oss runt på en av de många vägarna/stigarna som finns runt och vid Vällingasjön. Man blir lika förundrad över alla små hytter som tillsammans förser Växjö med friskt vatten utan någon som helst ersättning till vår kommun. I alla grusåsarna utmed den bredare delen av Lagaån är det ju perfekta reningsfilter, fattas bara att Växjöborna numera har det allra finaste vatten i sina kranar.

Större delen av lederna här går på grusade vägar, någon av stigarna blir det dock ett måste att beträda och man måste se upp för alla hala rötter. En fika i vindskyddet ger i mån av plats en trivsamt stund innan vi avslutar vår 7 km vandring med fin utsikt utöver Vällingasjön (någon som vet varför den fått just namnet Vällingasjön?).

Nästa torsdag vandrar vi rundan vid Ängsladan i Agunnaryd.

Välkomna!

/Karl-Erik

Ängsladan den 14 november

Vandring från Ängsladan i november

Att träffas och utgå från Ängsladan är alltid lika trevligt. Denna lilla idyll ute i skogen, en bit från väg 124. Vi som denna novembertorsdag väntade på den utlovade solen var 27 st pigga SPF:are och som gav sig iväg att vandra motsols på rundan Stockhult, Romarehyltan och Älmtåsa. Det är fortfarande lika tråkigt med de obebodda husen vi ser utmed vägen. Men naturen är vacker med mycken lövskog att vila ögonen på. I en så stor grupp blir det mycket att ventilera och diskutera. Ävenså när vi slog oss ner på vägslänten för att inmundiga vårt fika från ryggsäcken. Det blev ytterligare en hyllning idag, nämligen Berndt som nu avverkat 150 torsdagar, han blev firad med en kåsa i trä. Bra jobbat! Det finns en liten skogsslinga framme i S. Älmtåsa som vi länge spanat på och som en bonus fick den sin premiär idag. Det är ju några år sedan stormen Gudrun härjade i våra trakter, vad vi kunde se så har det efterhand vuxit ny skog, de vackra björkstammarna lovar gott, inte minst för att undvika barkborrens angrepp. Men den knäckta grantoppen var ändå ett dystert minne. Vi kom förbi en bostad där vandringsledaren informerade om att här har en gång i tiden varit lanthandel. Längre fram i en före detta skola finns det numera en kennel för vallhundsuppfödning. Här berättade Curt-Ove att han började sin skolgång en gång i tiden.

Tillbaka vid Ängsladan visade det sig att vi avverkat drygt 7 km.

Nästa torsdag vandrar vi Högarörsrundan.

Välkomna!

//Karl-Erik

Högaror den 21 november

Höjden Högarör bestegs i låg temperatur men under högt tryck!

Vandring runt Högarör den 21 november

I en strålade solig lite kylig novemberdag var vi 22 vandrare som utgick från Frysebo och begav oss ner genom Kvänjarpsskogen mot Hansaviken. Vägen kantas av mäktiga tallar och på sina ställen även bärris. Frosten på grenarna gav solstrålarna en så vacker inramning.

Vi kom så småningom fram till stigningen upp mot Högarör. Väl framkomna kunde vi se det nya tittskåpet som numera fått sin plats i närheten av röset, här blir det kanske inte så intressant för eventuella sabotörer att fördärva detsamma. Även själva informationstavlan har bytts ut till en ny och fräschare variant. En god fika i ett strålande väder förgyller alltid tillvaron innan vi går rundan genom den soliga grandungen. Man måste gå runt för att inte väcka vreden hos den sovande draken som vaktar röset.

Det var en väldigt lugn och fin dag, inte en vindpust störde oss när vi vänt upp och kommit tillbaka till startplatsen. Då var jämförelserna på de olika apparna i stegräknarna lite olika men en gemensam nämnare hamnade på dryga 6 km. Nästa torsdag vandrar vi för näst sista gången denna terminen vid grillplatsen i Bräkentorp.

Välkomna!

/Karl-Erik

Bräkentorp 28 november

En oändlig vandring

28 november, dagen vi vandrade ”oändligheten”

Återigen en gråmulen dag med lite, som man säger på Irland, ”dry rain”. Ingen snö i sikte, varför vi 23 vandrare valde att åka utanför stadens hank och stör.

Denna vandring döptes en gång i tiden av Rolf till ”oändligheten”. Tittar man på kartan så ser det ut som en liggande åtta, alltså oändlighetssymbolen. Detta är samma symbol som en känd affärskedja en gång i tiden valt.

Det är en härlig upplevelse att känna skogen tätt inpå sig i olika bestånd. Man blir också lika fascinerad när man kommer ut på en öppen hagmark med glesa ädellövträd. En gammal torpruin passeras och när vi avverkat 4 km kommer vi fram till grillplatsen.

Här har minsann Eva och Britt-Inger hållit fyr i brasan och bjuder på grillad korv med bröd som smakar alldeles utmärkt.

För att göra den liggande åttan komplett går vi österut och sedan utmed åsen vid Prästebodaån. Man kan se att det finns många buskar med ”slånlav”, kanske syns den mer påtagligt när bladen fallit av. När vi avslutar vid parkeringsplatsen kan vi räkna ihop drygt 7 km under skosulorna.

Vi avslutar höstens vandringar fredagen 6 december med samling vid biblioteket kl 10,00.

Välkomna!

/Karl-Erik

Kronoskogen 6 december

En härlig avslutning på årets promenader

Vandringsåret 2024 avslutades den 6 december.

Inte färre än 34 vandrande seniorer mötte upp på "bibblans" parkering.

Nytt deltagarrekord igen minsann! Dagens marsch gick upp mot Kronoskogen, rundade densamma och efter halvannan timme befann vi oss på Haraberget eller Björnens vestibul. En vandrings slinga på 4 km minsann. Här finns en restaurang i vilken vi avåt dagens lunch som bestod av en utsökt fiskgratäng med goda tillbehör.

Vid kaffet reste sig vår vandringsledare Karl-Erik och gav oss lite historiska fakta kring våra promenader: "Vi har vandrat sedan år 2013 och Sigbritt var med från början. Den sammanlagda sträckan blir ett varv kring ekvatorn och vi är en god bit in på nästa varv. I år mäter våra sammanlagda steg 510 mil. Vi har slagit rekord i antal vandrare vid tre tillfällen i år."

Nu bad han Sigbritt stiga fram. "Du har vandrat 300 gånger med oss och detta renderar dig därför denna blomma, en vacker orkidé!". Kram och applåder följde. "Men vi har ytterligare en jubilar, nämligen Hans-Göran, som idag gjort sin hundra vandring. Det för med sig en presentmugg som minne." Hans-Göran mottog med stolthet denna utmärkelse och noterade att den var bemålad med en vacker ek, liknande den vi brukar fotograferas vid.

Så framförde Karl-Erik allas våra tack till HjärtLungs ordförande Åsa för den välsmakande lunchen. HjärtLung och SPF-seniorerna både cyklar och vandrar tillsammans, ett gott samarbete.

Lena reste sig och bad Karl-Erik komma fram. "Vi är alla så tacksamma för allt det arbete du lägger ner med våra torsdagsvandringar. Tänk, alla de stigar vi beträtt och så mycket du har lärt oss om naturen. Som uppskattning för detta får du här ett litet kuvert och en godiskrans, som du och Eva kan suga på under den stundande julhelgen!".

En kraftig applåd mötte Karl-Erik och efter denna tackade han och framförde att än är det inte slut. Vi startar igen från samma plats som vanligt torsdagen den 9 januari kl 09.00

/Ove

